17 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2021/11 No:705
6 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 7 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan: "Bugüne kadar salgın denetlemelerinde 32 milyon TL'ye yakın idari para cezası uygulandı."

♫ BERABER YÜRÜDÜK BİZ BU YOLLARDA ♫

CEZA KESİLECEĞİNİ ANLAYINCA KONGRE TAKLİDİ YAPMAYA BAŞLADI...

mert Dolapçıoğlu

ilker altungök

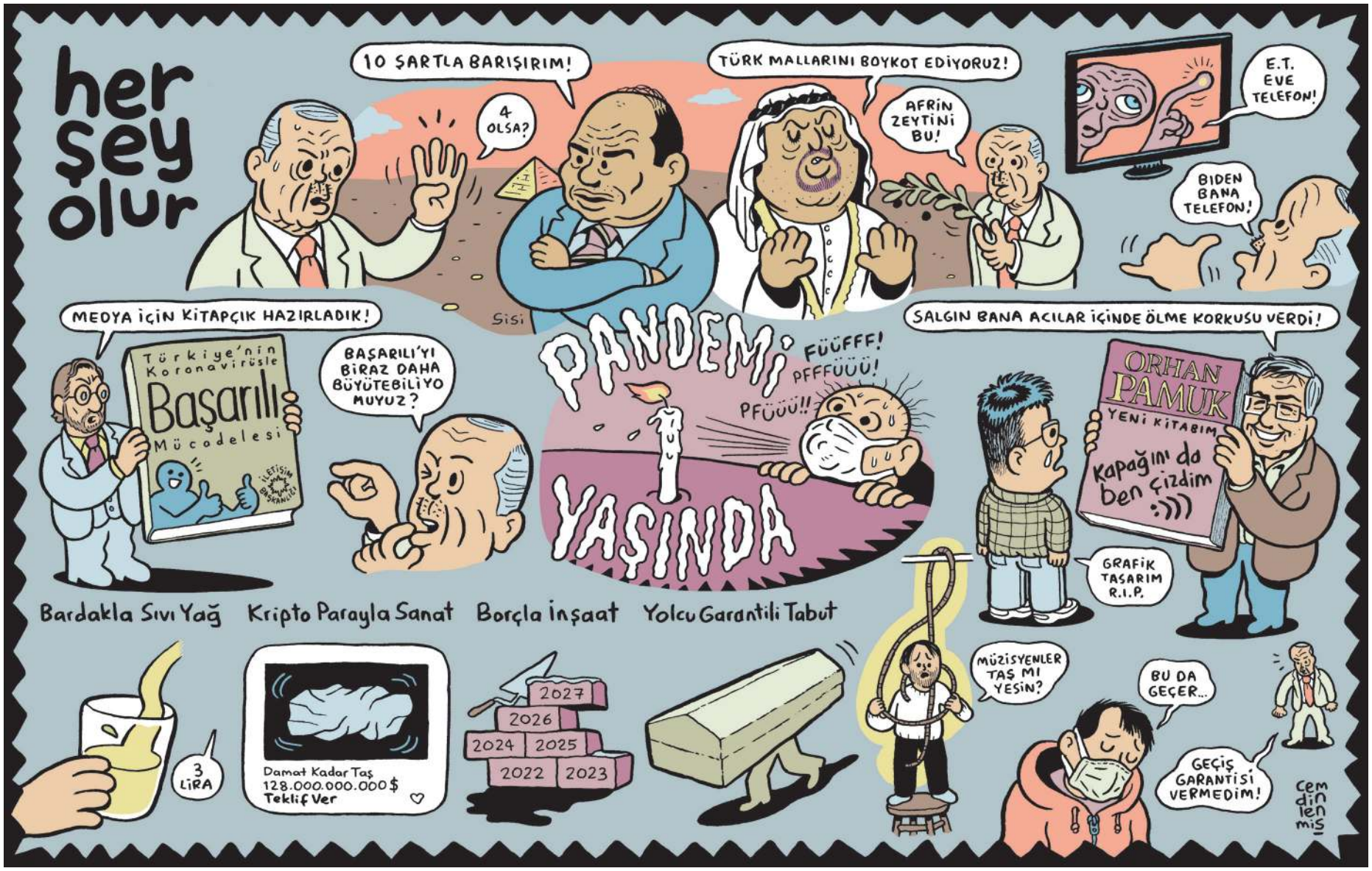

Bizi çalışmak kurtarır

Lisede, üzerinde aforizmalar yazan defterler, kırtasiye malzemeleri modaydı. Belki hâlâ vardır. İşte bu defterlerde, o zamanlar sinir olduğum bir cümle illa yer alırdı: **Bizi çalışmak kurtarır!**

Sinir olmamın ilk sebebi, cümlenin altında genellikle "Anton Çehov" bazen "Vanya Dayı" yazmasıydı. Yani o sözü kimin söylediği belli değildi, defterleri tasarlayanların da umrunda olmamıştı. Ama bir yazarın bir şey söylemesi başka, yazarın yarattığı bir karakterin söylemesi bambaşkaydı. Neticede yazar, yarattığı karakterler arasında it, kopuk, hayırsız, uğursuz da olacak illa. Yazarın yarattığı karakterlerin her ağzından çıkanı illa bir hikmeti vardır diye yazmak zaten saçma da, yarattığı karakterin lafını sanki yazar söylemiş gibi aktarmak büsbütün denyoluk.

İkinci sebebi ise bu defterlerin genellikle harıl harıl üniversite sınavına hazırlananların elinde gezmesiydi. Biz mal olduğumuz için üniversiteyi sadece askere gitmeyi erteleyecek bir kurum olarak görüyorduk. Hatta iddia ediyorum, zorunlu askerlik olmasa, hele o dönem, bedelli falan da yokken, Türkiye'deki genç erkeklerin önemli kısmı üniversiteye gitmeyi düşünmezdi. Aslında hayli hayırlı da olurdu: Üniversitelerimiz askerliği ertelemek için yer işgal eden bizim gibi denyolar yerine gerçekten öğrenmek için gelmiş kadınlarla dolar, bilimsel atılımlara bile yelken açılabilirdi. Tabii biz oğlanlar da tıpkı eski Doğu Alman erkekleri gibi sanayi sitesinde ekmeğimizin peşinde koşar dururduk. Onun yerine yüksek lisanstı doktoraydı derken yarısına yakını tamamen asker kaçaklığından kaynaklanan bir akademimiz oldu. Adam yüksek lisans tezini yazarken literatür taramasından çok bedelli kovalamış, doktorasını yaparken danışmanıyla görüştüğü kadar askerlik şubesine gidip gelmiş, gel bundan çığır açacak yeni şeyler bekle.

Tabii bu söz üzerinde "lise defteri" yazan bir defterin kapak sayfasında olduğu için doğrudan ders çalışmayı akla getiriyordu ama gerçekte neydi bu sözün bağlamı?

Yıllar geçti, bu söz ara ara aklıma gelince bakındım ama yok. Google'da sözü aradığımızda hâlâ Anton Çehov'a (Ve niyeyse mebzul miktarda yerel siyasetçiye) atfedildiğini görüyoruz. Aynı sözü yabancı dillerde aratınca ise Çehov'un esâmîsi okunmuyor. Benzer anlamda bir kaç söz var, onları da başkaları söylemiş. E Çehov'a dönecek olursak buna en yakın, Vanya Dayı oyununda perde kapanmadan önce Sonya'nın dayısı Vanya'ya söyledikleri var. Onlar da şunun gibi bir şey:

"Ne yapabiliriz ki, yaşamak zorundayız… Evet! Yaşayacağız Vanya Dayı! Uzun günler ve uzun geceler yaşayacağız, kaderimizdeki tüm dertlere sabırla katlanacağız, başkaları için durup dinlenmeden çalışacağız, hem şimdi hem de yaşlılığımızda ve son nefesimizi verdiğimizde sessiz sakin öleceğiz. Ve mezara girdikten sonra çektiğimiz çileleri ve döktüğümüz gözyaşlarını, hayatımızın ne acı olduğunu anlatacağız ve tanrı bize merhamet edecek. İşte ondan sonra dayı, çok güzel bir hayatımız olacak, valla bak."

Çeviri için kusura bakmayın, elimden bu kadarı geliyor ama buradan "Bizi çalışmak kurtarır," anlamı çıkmıyor. Hatta insanı büsbütün umutsuzluğa sürükleyip, "Eah, yeter ulan," dedirterek, hayattan tiksindiriyor. Yani Çehov'a ait "Bizi çalışmak kurtarır," diye bir söz bulamadım.

Şimdi de plot twist arkadaşlar:

Evet, uyuz olurdum bu söze ve sözün Çehov'a ya da karakterlerinden birine ait olduğuna dair en ufak bir emare yok. Kartpostal basan bir işgüzarın işi olabilir. Ama yıllar sonra farkına vardım ki, bundan daha doğru az söz var. İster Çehov ister ayraç, kartpostal gibi şeyler tasarlayan kendi hâlinde bir matbaacı yazmış olsun, bizi çalışmak kurtarır. Yani evet, çalışmak da kurtarmayabilir ama olur a kurtulacaksak, bunun çalışmaktan başka yolu yok arkadaşlar. Tabii kripto coin'den voliyi vurabilirsiniz, üç kuruş yatırımınız ansızın üç milyon olabilir, bir borsa tüyosu sizi zengin edebilir falan fıstık ama, o şekilde bakarsanız piyango da çıkabilir. Ve ben istatistik dersinden son anda geçebilmiş olsam da bu ihtimalleri "ihmal edilebilir" buluyorum.

Şurada biz bizeyiz, aramızda zengin yok (ihmal edilebilir), hepimiz alt ve orta sınıf ailelerin çocuklarıyız, Sonya gibi içinizi darlamak istemem ama hiç olmazsa biraz daha rahat edebilmek için tek çaremiz çalışmak, işimizi yapabildiğimiz kadar iyi yapmak. Bu belki (belki de değil büyük ihtimalle) bize sınıf atlatmayacak ama emin olun uzun vadede bizi mutlu edecek.

cihan kılıç

PERİ

YAKIŞIKLI OĞLUM, BÜYÜMÜŞ DE İŞTEN Mİ GELİRMİŞ...

DUR ANNE YA! NE İŞİ?

KOSKOCA OKULDA HOCA SENİ ÖNER. MİŞ Kİ ALMIŞLAR KOLAY BİŞEY Mİ?

BEDAVADAN AYAK İŞİ YAPIYORUZ.

OLSUN, İŞİ ÖĞRENİYOSUN!

HEM STAJIN BİTTİKTEN SONRA BEL. Kİ DİYECEKLER Kİ 'SERKAN SEN GİTME BİZLE ÇALIŞ.' "SEN DE BİRAZ KENDİNİ SEVDİRECEKSİN, GAYRETLİ OLACAKSIN Kİ SENİ TUTSUNLAR!

2 SAAT SONRA...

OĞLUM NEREYE BU SAATTE ŞİMDİ.

BİRAZ DOLA. ŞIP GELİCEM...

ÇOCUM SEN DAHA NE ZAMAN DÖNECEKSİN DE UYUYACAKSIN? SABAHIN KÖRÜNDE KALKIP İŞE GİDECEKSİN... YA UYANAMAZ

ANNE TAMAM UZATMA!

...

Meğer 21-U'yu kaldırmışlar, haberim yok benim de. Sonra işte minibüslerin oraya yürüdüm öyle döndüm

Hadi yaa.

aynen saçmalık.

...Peki...

NEYSE YANİ, ARTIK SABAH YARIM SAAT ERKEN KALKMAM GEREKİCEK BOŞU BOŞUNA. ÖYLE...

Anladım.

SEN NASILSIN?

Seni özledim.

BEN DE SENİ ÖZLEDİM.

Napıcaz?

BİLMİ. YORUM?

Isparta'da iş baksan? Buraya taşınırsın belki.

HER GÜN OLMASA DA HAFTANIN İKİ GÜNÜ FİLAN BERABER KALIRIZ. Bİ NOKTADAN SONRA BİZİMKİLERLE DE TANIŞIRSIN, DAHA RAHAT OLURUZ... İSTERSEN YANİ?..

İSTERİM TABİ DE.

BİRADER.

ADAM EKSİK, OYNAR MISIN?

İSTERSİN DE NE?

SERKAN?

BİRAZDAN

AYAĞA OYNA. HIZLI!

BAŞ HAMİT ABİ, ALIRSIN!

ALOO!.. GÖR BENİ!

HMFSS*!

SERKAN.

BENİ YAKALADIN SERKAN! ARTIK BİR DİLEĞİNİ GERÇEK. LEŞTİRMEK ZORUNDAYIM.

BEN BU HALİ SAHANİN ŞANS PERİ. SİYİM. ÖZGÜRLÜĞÜM KARŞILIĞINDA DİLE BENDEN NE DİLERSEN!.

SADECE AKLINDAN GEÇİRMEN YETER.

İYİCE DÜŞÜN!..

devamı 6. sayfada

Fransız İhtilali, Soros ve Avrasya

Her şey yerli yerindeymiş de benim hareketlerim dünya düzenini bozuyormuş gibi hissediyorum. Aldığım her nefesten, attığım her adımdan ve çıkardığım her sesten pişmanlık duyuyorum. İnsanların birbirlerini yeni yeni tanıdığı masalarda sık duyulan üç cümle şöyledir: "Ben hiçbir şeyden pişman olmam", "Keşke şöyle yapsaydım dediğim tek bir hareketim yok" ve "Lügatımda pişmanlık kelimesi mevcut değil, kendimle tamamen barışığım." Bu masalarda hep bir eziklik hissederim, hem tek muhabbetim olan kişiyle masanın en uzak tarafına oturduğum için hem de pişmanlığa bu kadar düşkün olduğum için. Ama bir insan nasıl geçmişiyle ve kendiyle bu derece barışık olabilir? Bu küçük köşede ne sizin tanıdığınız ne de benim tanıdığım insanlara saldırmamak için kendim üzerinden devam edeceğim. Benim kendimle barışık olmam için insanlık değerlerine savaş açmam gerekir. Estetik, disiplin, emek, erdem, özgürlük, eşitlik, dayanışma… Fransız İhtilali'ne 250 yıl gecikmeli bir tepki olarak aranızda dolaşıyorum.

Cümleyi kurar kurmaz her yanımı bir kaşıntı sardı. Sıradan günlük konuşmalara Fransız İhtilali gibi büyük ve politik mevzuları katmadan duramıyorum. Bir baba figürü gibi, bir mahalle abisi gibi cılız cümlelerime arka çıkmalarına ihtiyaç duyuyorum. Arkadaş çevrem vergi mükellefleriyle dolunca fark ettim, artık günlük konuşmalar içindeki bu tarz politik göndermeler tatsızlık yaratıyor. Gün içinde gideceğim buluşmaya "Politik şeyler söyleyip ortamı germeyeceğim" mottosuyla hazırlanıyorum. En son bu motivasyonla bulunduğum bir buluşmada ifşa edilen edebiyatçı hakkındaki magazinel sohbeti "Rehabilitasyon-ceza ikileminde Sovyet çalışma kampları örneği" diye özetleyebileceğim bir tiratla darmadağın etmiştim.

Bu sefer kararlıyım. Yol boyu Beatles dinleyeceğim, bulutlara bakacağım ve sadece apolitik meseleler üzerine düşüneceğim. Girişinde Atatürk portresi asılı apartmandan çıkıp Osmanlı tuğralı taksiye el yapıyorum. Taksici oyumun rengini öğrenmek için "Anneni mi seviyorsun babanı mı?" tarzı sorular soruyor. Trafik ışıklarında beklerken bir ara yeşil-kırmızı-sarı renklerinden oluştuğu için değiştirilmesinin tartışıldığı aklıma geliyor, neyse ki sokak müzisyeni roman çocukların çaldığı müziklerle kafamı dağıtıyorum. Ona baktığımı görünce Çav Bella çalmaya başlıyor çocuk, kafamı hemen çeviriyorum "Şoför sür, beni tanıdılar." Taksiden inip metroya giriyorum. Bıyıkları makasla kesilmiş baygın gözlü adam, sarıklı upuzun sakallı adama yer veriyor. Bakımlı olma ihtimalini sahibinin sorumsuzluğundan değil kendi uzunluğundan dolayı kaybetmiş bir sakala sahip sarıklı adam, saçının yüzde 10'u mora boyalı kadına bakıyor. Kadın da dik bakışlarla ona karşılık veriyor.

Metrodan çıkıyorum. Canlılığını yitirmiş eski bir AKP billboard'u karşılıyor beni. Billboard'taki solukluk genel başkanı da etkilemiş, saçlarına aklar düşmüş. Baskıdan sonra düşen aklara fotoşop işlemez. Sembollerden arınmış gündelik hayata dönmek için hemen kafamı çeviriyorum, aniden görüş açıma giren bağış toplamak isteyen Unicefçi kadını görmezden geliyorum karşımdaki dayının aksine. Dayı yakınındaki çocuğa "Sorosçu bunlar" diyor. Çocuk anlamadan kafa sallıyor. Ah senin gibi olabilseydim keşke ben de çocuk, Soros kısmına bakan nöronlarım keşke PUBG silahlarıyla ilgilenseydi, PUBG bilgimle akranlarım arasında hatırı sayılır bir konumum olsaydı. Senin gibi birçok Türkçe Rap şarkı sözü bilseydim şu ankinden daha mutlu ve bilinçli bir hayatım olurdu. Soros'u tanımamın bana hiçbir katkısı olmadı. Soros'un kim olduğunu bilenlerden oluşan bir masada sıkıntıdan ölürdüm. Hayatımın aşkında aramadığım bir nitelik, Soros'un kim olduğunu bilmek. Aksine ancak Soros'u bilmeyen biriyle mutlu olabilirim. Ama muhtemelen bir gün televizyonda bir şeye sinirlenip içinde Soros'un da geçtiği cümleler kuracağım, aşkım bana "Soros kim?" diye soracak ve ben de doğru olduğuna çok inandığım cümlelerime hak versin diye ona Soros'u anlatacağım, mutluluğumuz sona erecek. Çocuklarım, torunlarım… Umarım o yaşa geldiğimde hala Soros demiyor olurum ve torunlarım o dönemin Soros'u da dahil olmak üzere böyle bilgilerden azade huzurlu bir ömür yaşarlar. Bu hayalin temeli bugün atılacak, biraz sonra varacağım kafede sadece hayat ve bireysel konular üzerine konuşacağım. Kafeye girmeden Tolga'yı gördüm. İzmir Marşı çalan çocuğa para attı ve gülerek yanıma geldi. Selam-selam faslından sonra onun işlerini çok beğendiğimden, tanışmaktan ne kadar memnun olduğumdan, bir gün eve de beklediğimden ve Metin Feyzioğlu'nun Avrasyacı olduğunu herkesin bildiğinden bahsettim. Ağzımı sikiyim.

Orta boylu, uzun saçlı, kolları ve bacakları gövdesine göre uzun, sıska ve retro giyinen bir pişmanlık kütlesi olarak eve döndüm.

hmm...
Peki...
TUP!
YUH!
TÖNN!
LAYLAY KOYDUK MUU? KOY
O SIRADA...
üridittit
Hay ski- çem kim bu saatte.
ALO.!
ERDAL ABİ KUSURA BAKMA RAHATSIZ ETTİM.! HAREKET AMİRLİĞİNDEN ARADILAR 21-U SEFERLERİ TEKRAR BAŞLIYORMUŞ... MÜDÜR BEY SABAH HERKES GARAJDA OLSUN DEDİ...
ALLAH ALLAH...İYİ TAMAM.
SON

EMRAH ABLAK
enişte min oğlu bit- koyin alacam dedi..
dinle bak..
tekjolinik..
dedim bilinmeyen sular, hiç girme..
durdur..
teklonij.. teknoj..
yok illa ki alacam, gitti aldı bu..
hayır hayır..
telejoni.. telejonik.. tej..tejo..
o zamanın parası 10 bin lera koydu..
peki noldu biliyo musun?
tel-ko-ji-k...
şimdi o parayı sekize katladı.. 80 bin lira aldı..
bizim yapabile- ceğimiz iş değil ama..
...
yaşa...
-bitti-
buraya gel...
bak ne icat ettim..
tesbih..ama her bi taş ekran..
tiktok bakıyorum böyle kaydırarak..
bu günah olabilir...
öyle mi diyosun
hocaya şikayet etmeye gidiyorum ben seni..
işte tekno- loji bu yüz- den gelişmiyo.. TEKjoLOKi!
-bitti-

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Kuğu, göle yük olmaz."
-İrlanda Masalları'ndan

YENİ ANDIMIZ ÖNERİLERİ (Hangisini isterseniz onu okuyun sabahları)

* Türktüm, doğruydum, çalışkandım! İlkem buz pateninde düşenlere üzülmek, komşuda pişen yemeği merak etmek, yaz tatilini ve kıdem tazminatını özümden çok sevmekti. Ülküm zengin dünür bulup, kurbana ortak girmekti. Ey büyük Umutlar! Açtığın kafada, kırdığın hayalde hiç durmadan patinaj yapacağıma ant içerim! Varlığım arabayı yenisiyle değiştirme sürecine armağan olsun. Ne mutlu ev taksidini bitirdim diyene!

*** Keşke İngiliz doğsaydım ama Türküm, profesyonelim, cv'im ektedir. İlkem stajyerleri check etmek, şeflerime brif vermek; şirketimi, markamı özümden çok sevmektir. Ülküm terfi almak, Londra'ya yerleşmektir. Ey büyük Churchill! Açtığın algoritmada, gösterdiğin vizyonda non stop yürüyeceğime ant içerim. Varlığım küresel piyasalara armağan olsun. Ne mutlu business diyene!**

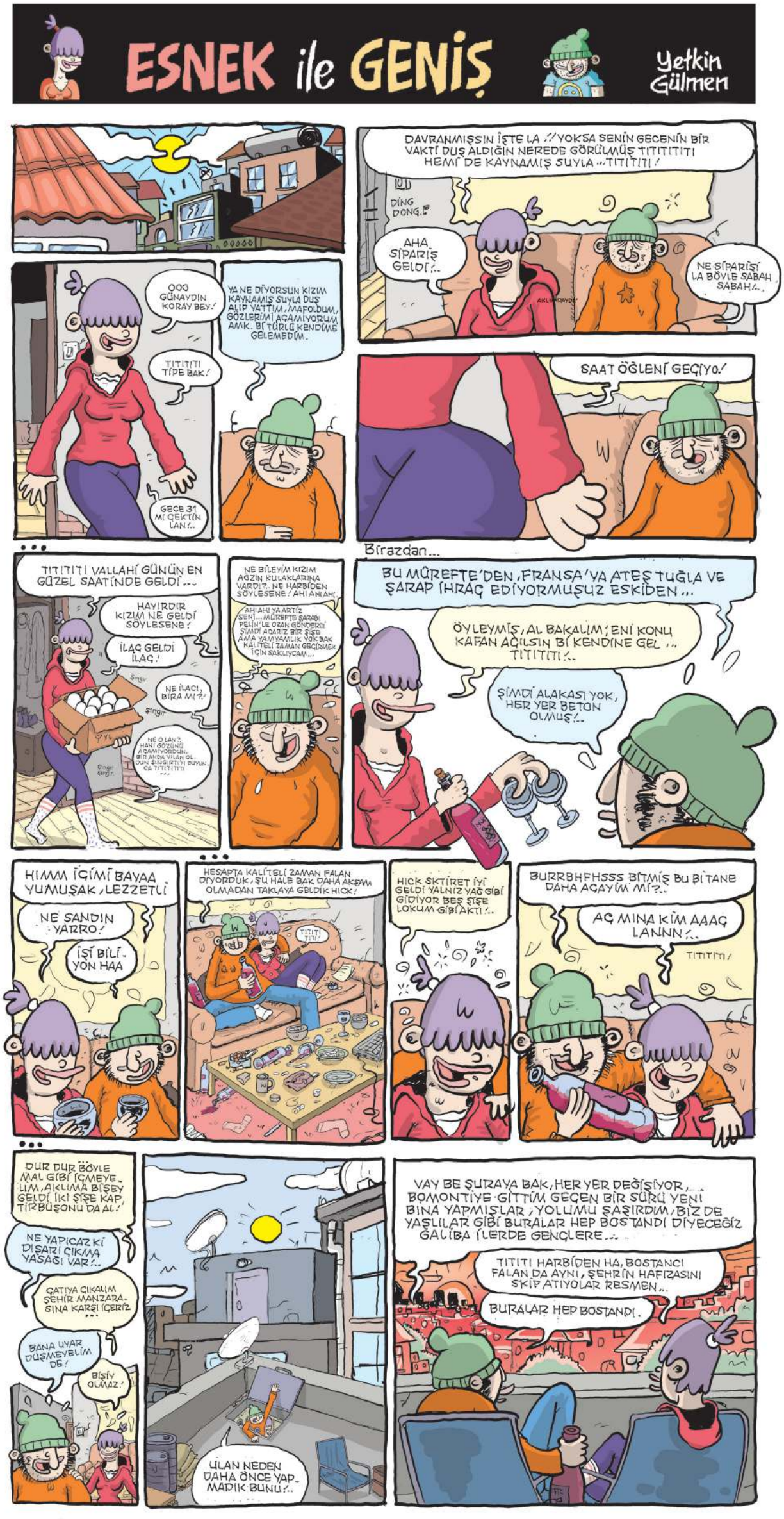
Çizim: Hatice Kübra Erişir

* Türk müyüm, doğru kime göre neye göre, kime çalışıyoruz hocam? İlkem küçüklere merhaba merhaba, büyüklere o değilden eyvallah; paşa gönlümü her şeyden çok sevmektir. Ülküm peynir kesip kavun soğutmaktır. Ey büyük rakı! Açtığın muhabbette, gösterdiğin goygoyda durmadan konuşur, yolluk biramı içerim! Varlığım delikanlı racona armağan olsun. Ne mutlu apaçiyim diyene!

*** Türkiyeliyim, muhalifim, muhalefetimi de yine Türkçe yaparım. İlkem dış desteği sevmek, Papa'yı saymak; demogojiyi, krikoyu özümden çok sevmektir. Ülküm bağlama çalmak, halay çekmektir. Ey büyük emperyalizm! Yaptığın işgale, kurduğun teoride zaman zaman geri vites yaparak yürüyeceğime ant içerim. Varlığım mikro etnisiteye armağan olsun. Ne mutlu ne de mutsuz bir şey diyemeyene!**

* Mazharım, Fuatım, Özkanım! İlkem Küçük Emrah'ı büyütmek, Büyük Müslüm'e biat etmek; Ferdi Özbeğen'i özümden çok sevmektir. Ülküm parayı bulup Ceren Hindistan'la sevgili olmaktır. (Hind'in fakiri ünlü be Ceren!!) Ey büyük Gencebay! Çaldığın sazda, söylediğin şarkıda dünyayı hep batıracağıma ant içerim. Varlığım Zeki Müren'e, yokluğum Özdemir Erdoğan'a armağan olsun. Ne mutlu Hülya Avşar'a sapyoseksüel dedirtene!

Notlar:
* Haftaya "Yeni Anayasa" var Bebek Kafası'nda...
* "Çirkin Sanatlar" videolarını şu ara izlemeseniz de olur, yeni şey çekemedik valla ya...
* Sergen Yalçın, kayda değer hayranınım, yenilsen de yensen de usta...

"Ne yapıyorsunuz bu tuvalet kağıtlarını yiyor musunuz anlamadım ki? Daha geçen hafta yetmiş ikili ultra paket almıştım, nasıl bitiyor hemen?" Bunu da söyleyip dümdüz bir insana dönüştüğüme göre artık evden çıkıp vücudumu sokaklarda gezdirebilirim. Sokağa çıkmadan önce mutlaka evde saçma sapan çıkışlar yapıp kendimi düzleştiririm. Koltukaltına roll-on deodorant sürmek gibi bir şey. Nasıl "ben kokmam, o yüzden deodorant sürmeme gerek yok" diyemezsin, aynı şekilde "ben zaten düzüm, o yüzden dışarı çıkmadan önce düzleştirici kullanmama gerek yok" da diyemezsin. Tuvalet kağıdı azalmışsa ona laf ederim, bizi geleceğe güvenle taşıyacak miktarda tuvalet kağıdı varsa üzerinde tek bir yaprak kalmamış, ölmekten beter olmuş saksı bitkilerine bakıp "bu yerini sevmedi" derim. Hiçbir şey bulamazsam bardakların durduğu dolabı açıp bakarım. Evden birileri gelip bana "ne bakıyorsun manyak gibi iki saattir" diye sorana kadar bakarım. İki yaşındaki oğlum soramayacağına göre bebeğim sorar. Söyleyeceklerimin dramatik etkisini arttırmak için bir süre daha bakıp bardakları gösteririm, "bu bardakları ağız kısımları yukarı gelecek şekilde yerleştiriyoruz dolaba, oysa ağız kısımları aşağı gelecek şekilde yerleştirmemiz lazım. Çünkü ağız kısmı yukarı doğru olduğunda bardağın içine toz giriyor ve toz orada birikiyor. Ben her bardağı kullanmadan önce mutlaka bir kere sudan geçiriyorum. Su da israf oluyor. Zaten bizim evde çok su israf ediliyor" derim. Ekmek bıçaklarına bu kadar yakın, bu kadar tutkulu söylemler vermek... Bilmiyorum, belki de ateşle oynuyorum ama her ilişki bir yangın tatbikatı değil midir zaten? Bu sözümü elli dolar gibi bir mebla karşılığında twitterınızda falan kullanabilirsiniz.

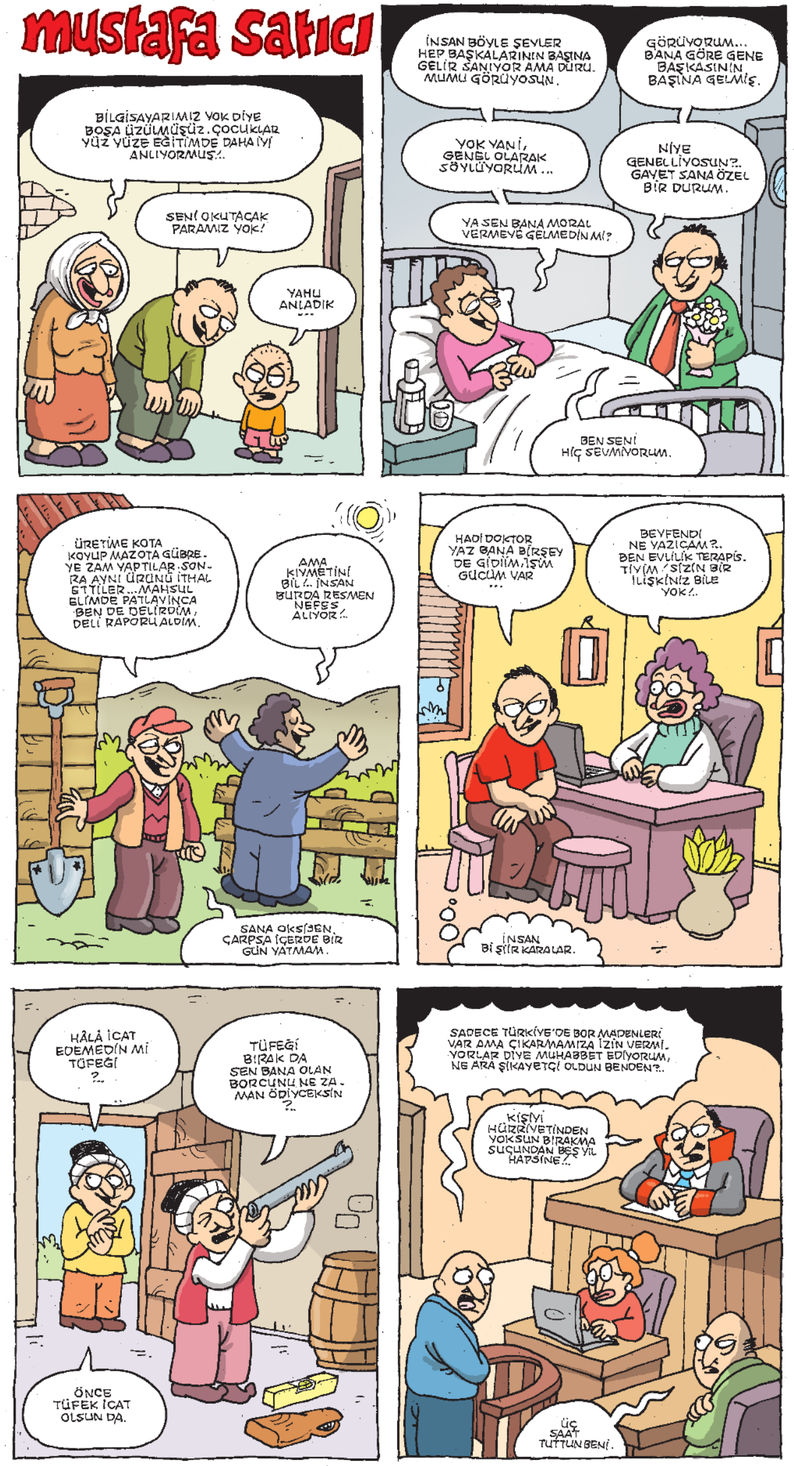
Ben çocukken rahmetli babam yapardı bu hareketleri işe gitmeden tam önce. "Gün boyu zinde kalmamız için yapıyor herhalde, vücudu aniden buzlu suya sokmak gibi, bağışıklık sistemini şoklayıp direncimizi arttırmak için yapıyor" diye düşünürdüm. Oysa gün boyu yüzlerce dümdüz insanla uğraştığı bir işi vardı ve kendisinin de evden çıkmadan önce düzleşmesi gerekiyordu. Yıllar sonra ancak anlıyorum mücadelenin boyutunu. Evden çıkmadan önce gerekli vakiti ayıramayıp dümdüz bir insana dönüşmezsen bütün gün dışarıda gördüğün duyduğun her şeye şaşırırsın, iş yapamaz hale gelirsin, insanlara yabancılaşırsın. Babam şanslıydı, hem iyi bir gözlemciydi hem de anlamsız sorular sorulduğunda anlamlı cevaplar bulabilmek için çabalayan iki çocuğu vardı. Sabahları en büyük heyecanım kahvaltıdan sonra babamın hangi odada, hangi eşyanın başında durduğunu bulmak için evi dolaşmaktı. İşte misafir odasında, işte süslü üçlü koltuğun başında, işte koltuğun oymalı kakmalı kolçağını eliyle yokluyor. Onu ben bulduğum için, o soruyu sormak da benim hakkım.

"Baba ne yapıyorsun?"

Bu sorunun cevabına şaşırmadığım hiç olmadı. "Siz bu koltukla ne yapıyorsunuz? Kolçağı gevşemiş oynuyor... Üstüne çıkıp tepiniyor musunuz, ne yapıyorsunuz? Geçen sene alındı daha bu koltuk..."

İnanılmaz ama gerçekten de bazı günler koltuğu koridora doğru çevirip, koridordan koşarak gelip üzerine taklayla atladığım oluyordu. Kolçaktan destek alıp atladığım için havada takla atmış gibi oluyordum. Güzel bir histi ve çocukluğuma dair kıymetli bir anıdır. "Ben bişey yapmıyorum baba, güneş vuruyor oraya belki güneş yüzünden gevşemiştir" diyorum. Akıl almaz suçlamalara mantık dışı savunmalar getirmek o günlerden kalan bir yeteneğimdir. Biraz daha kolçağı elledikten sonra "dikkat edin bundan sonra, bu evde sadece siz yaşamıyorsunuz" diyecek ve gönül rahatlığıyla işine gidecek. Yolun açık olsun dümdüz baba.

Mozaik Ajansm

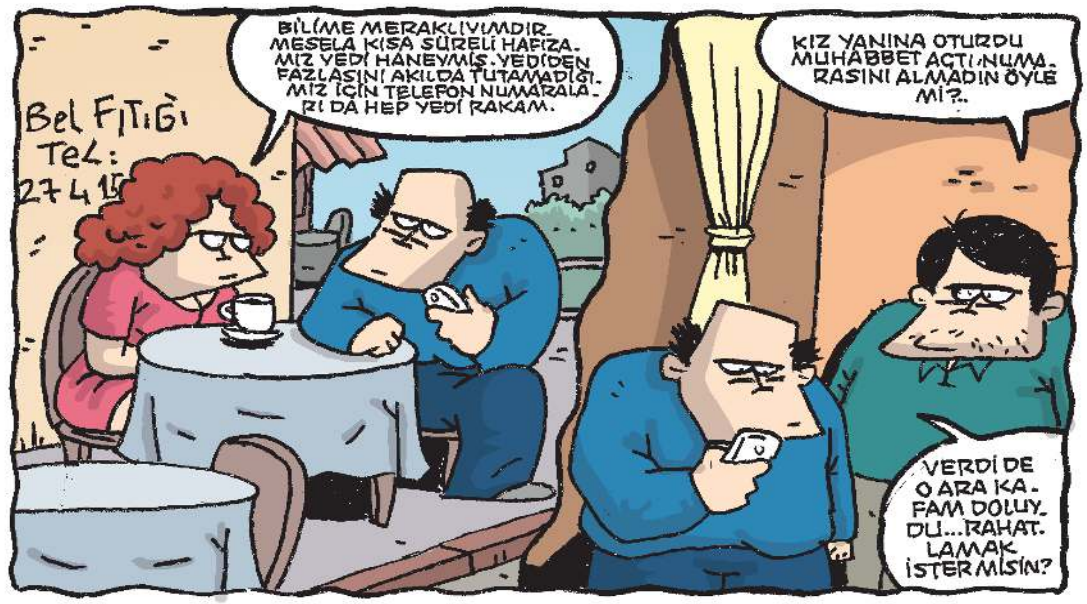
"Şu kolları da mozaikle" diye bi ses duydum. Neredeyim lan ben? Haydaaa, bir bilgisayarın önündeyim. Buraya kadar normal. Çoğu insan zaten bilgisayar önünde yaşlanıyor ve ölüyor artık. Ekranda 90'larda tüm dünyada aşırı ünlü olan, bölümleri tv'de oynadığı zaman New York'ta sokakta insan kalmayan Friends dizisinin oyuncuları var.
"Ne?" diyebildim anca…
-Kolları mozaikle. Bas mozaiği Erhancıım… dedi yanımda ayakta duran adam… La ben nereye geldim ya? Dün gece ne yapıyordum… Bi saniye ben kimim?
Hatırlamaya çalışıyorum da… Bir önceki gece, hah evet, kreatif direktörün evindeydim… Peki burası neresi? Dün ne yaptık ya? Ha evet öğlen içmeye başladık Blank Label'ları. Sonra eve kaydık, e oldu olacak ilaç söyledik. İlaçlandık deli gibi. İlaçlanınca zaten daha çok içtik. Bi ara kız mız çağırdık, daha da ilaçlanıldı, haaa zaten dün iki gün sürmüş. Peki sonra ne oldu? Kızlar mızlar vardı evet, her yerde meme vardı ya. Sonra bi noktada sigara içip sızmışım. Peki şimdi neredeyim ben ya? Şimdi hatırladım reklam ajansında çalışıyordum ben ya iki gün önce.
"Bi saniye, ben bi lavaboya gideyim" dedim… Bi yüzüme su vurayım, kendime geleyim ne oluyor ya?
Vay babayn! Aynadaki ben değilim? Ne oluyor olm? Aynada badem bıyıklı optik bi eleman var. Ellerim mellerim de değişik. az bi göbeğim var. Lan başka birisinin vücuduna girmişim. Peki bana kim girdi acaba? Hay skenzi…

Geri dönüyorum, ortama bir bakıyorum Yeni Paket diye bir logo var. Aha bir gazetedeyim. Evet, hayyysssoooxxxam ya burası o malum yandaş gazetelerden biri. Yeni Paket… Saçma sapan şeyler yazan yazarları var hani. Millete sürekli "İki ekmek alabilecek paran var, demek ki aç değilsin", "Ülkemiz dünyayı bayılttı, şov yaptı, bacısına cinsel yaklaştı", "En süper ülke biziz, bankalar ve vatandaşın cebi para dolu" yazıları filan yazıyorlar. Hayyyy ne pis bi yere geldim ya ben. Hay Allah. Ne yapsam acaba? Kendi işyerime gidip benim içime giren insanı bulsam ne diyeceğim ki? Defol git bu benim vücudum, benim bedenim mi diyeceğim? Neyse durayım bari biraz bilgisayar başında da belki gece filan yine eski bedenime dönebilirim. Peki burada ne yapıyorum? Evet, grafikerim. İyi zaten bildiğim bi şey. Ajansta da aynı işi yapıyordum. Off ya buradaki bilgisayar da leş gibidir… A aa değil ya. Tabii ya bunlar yandaş oldukları için paso reklam alıyorlar. Para döndürdüklerinden de aletler yılanmış. Ajanstaki makineden var. E buna da şükür. Eski model bi bilgisayar da olabilirdi. Zaten vücut değiştirmişim, bi de eski makinede çalışamam… Gittim masama –yani masam olduğunu sandığım yere- oturdum. İçeriyi kesiyorum. Tipler çok acayip. Sürekli telefonları çalıyor. Her şeye éevet, efendim, tamam efendim" diyen tiplerle dolu ortalık. Yandaşlık gibi yandaşlık bu olmalı herhalde. Bir yandan da telefonla laf yedikten sonra herkes bi altındakine posta koyuyor. Bi toplantı odası var, birileri bazen birkaç kişi oraya girip bi şeyler konuşuyor. Lan olm neyi konuşuyorsunuz "Her şey süper, Almanlar bizi gısganıyo, Merkel'in kıçı patlıyormuş hasedinden" diye yazın işte.
Yalnız bir şey fark ettim. Sürekli bir tedirginlik var. Ben orada Friends oyuncularının kollarına mozaik atana kadar üç kez manşet değişti. Az önce ana avrat küfür ettikleri yabancı devlet adamının şimdi adminle fotoğrafını arıyorlar haldır haldır. Adamların da işi zor, yandaşsın ama yanladığın yer sürekli fırıl fırıl dönüyor. Ne yazsan bir an sonra tam tersi olabiliyor. Karaktersizliğin belirsizliği bu olmalı.
Neyse ben Joey, Chandler, Fibi, Rose, Monica ve Rachel'in kollarını mozaikledim. Kadın erkek hepsini mozaikledim. Başımda duran müdür bunu görüp "İyi düşünmüşsün, bunlar LGBT propagandası yapıp milletimizin aile değerleriyle oynuyorlar şerrefsiz orçolar" dedi… "Lan dizi 90'larda bitmiş, Türkiye'de bile yıllarca oynamış. Derdini eve çağırayım senin" diye içimden düşündüm. Dört beş kişiyi dah, bir voleybol takımını komple mozaikledikten sonra da mesai saati bitti… Hay sizin yapacağınız işi!

ÖZER AYDOĞAN

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gitsem de her yerde biraz vardır/ (…)/ Bir otel kapısı, biraz istasyon"
Edip Cansever

"GÜLÜMSE"

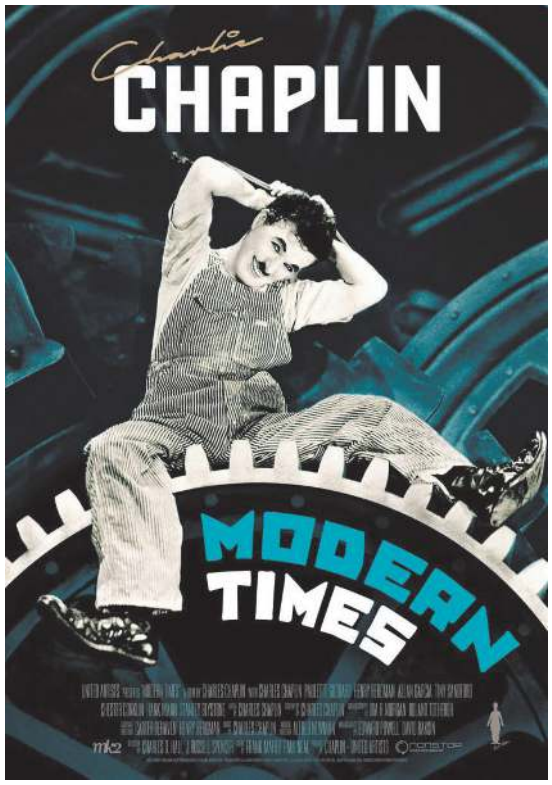
Otuzlu yılların, "Büyük Bunalım" diye adlandırılan o işsizlik, açlık, iflas, kargaşa, belirsizliklerle dolu, tozlu dumanlı kaos günlerinde çekilmiş ünlü; "Modern Zamanlar" ın son sahnesi; bin bir türlü badireden; içinde kaybolunan dev makine çarkları, işçileri tuvalette bile kaytarmasınlar diye gözetleyen acımasız patronlar, hastaneler, hapishaneler, yetimhane görevlileri, polisler… hepsinin ellerinden son anda mucizevi bir şekilde kaçıp kurtulmuş; bir şafak vakti ıssız bir yol başında yeniden yola çıkmaya hazırlanıyorlar. Yol kenarına oturmuşlar. Sevgilisi; yoksul/ yetim/hırsız kız, çıkınını düğümlerken Şarlo ayakkabılarının bağcıklarını bağlıyor. Kız birden yandaki taşlara kapanıp ağlamaya başlar. Gücü ansızın tükenmiştir. "Yeniden denemenin ne yararı var ki" der kız, nedenini soran Şarlo'ya. Pes etmiş sevgilisine bir boks antrenörü gibi gaz verir, kızı canlandırır; "Kalk, başaracağız" falan filan… Kız ikna olur. İkisi birden ayağa kalkıp güçlü, dinamik adımlarla elele yola koyulurlar. Şarlo birden durup kıza bakar. Ciddi/kararlı bir ifade vardır kızın yüzünde. Parmağıyla kendi ağzının bir ucunu yukarı kaldırarak "gülümse" işareti yapar Şarlo. Kendi de gülümseyerek. Ağız hareketlerinden de iki kere "Smile" dediğini anlarız kıza. (film sessiz) Sadece "kararlı/azimli olmanın" yetmediğini aynı zamanda gülümsemek de gerektiği…

Contaigon/Salgın 2011

Demek öyle yapmak lazım. Aynı zamanda bir de gülümsemeyi becermeliyiz. Sadece direnmek yetmiyor. Deneyeceğim. Deneyelim…

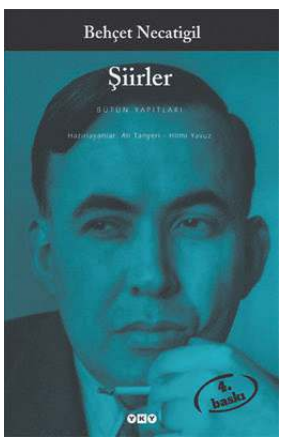
Bu mutasyonlarla iyice zıvanadan çıkan hayatımız… "Tahammül mülkünün" yıkıldı yıkılacak, hafif hafif sallanan, titreşen demlerinde. Gülümsemenin yardımı olur mu? Bu anlattığım sahnede fonda çalan müzik;(Chaplin kendi bestelemişti) üzerine o son sahnede olan bitenlerden de esinlenerek yazılan sözlerle; çok ünlü klasik bir şarkıya dönüştü sonraları: "Smile" ; söylemeyen kalmadı. (Eric Clapton dahil) Ben en çok Nat King Cole'unkini severdim. Çok dinlemişliğim var. Rahmetli Michael Jackson da çok severmiş şarkıyı, o da söylemişti. Hoş onunki de. Sonradan yazılan sözler yine filminkiyle aynı minvalde: gaz verme odaklı: "Kalbin sızlıyor olsa da, kırıldıysa da gülümse" havasında… Atlatılması zor günler.

Hayatın kendisinde gerçekleşen hakiki şekli, aynı afet'in bir "Felaket Filmi" olarak tasarlanmış halinden daha berbat olabilir mi? Daha önce de sözünü ettiğim, geçen yıl büyük merak uyandıran 2011 yapımı felaket filmi "Contagion/Salgın" başımızdan geçecekleri bir kahin gibi; neredeyse birebir anlatıyordu. Aşının bulunmasının, hemen her şeyi, birden şıp diye çözeceğini saf saf ummadıysam; o filmden. Orada vardı o aşı süreci çünkü. Görmüştüm. Çok miktarda üretim güçlüğü, dağıtımı, yoksul ülkelerin aşıya ulaşamayışı falan filan… Bütün o zorlu süreç. Yalnız "mutasyon" yoktu filmde.

Herneyse, yazı tatsız bitmesin…

Chaplin de filmin sonunu değiştirmiş. Böyle değilmiş ilk hali. Filmin daha ilk sahnesinden başlayan bütün o ağır çalışma koşulları, bir makinanın bir parçası haline gelmeler, korkunç patronlar, işsizlikler, yoksulluklar, açlıklar; kaçmalar kovalamacaların sonucunda Şarlo, son sahnede bir sinir krizi geçirip hastaneye kapatılıyormuş. Belki daha etkili bir son. (filmde çok sıkı bir kapitalizm eleştirisi var, görmediyseniz…) Ama sonra üzerinde düşünüp, devam etme umudu vererek bitsin istemiş film, Chaplin.

Behçet Necatigil 1916-1979

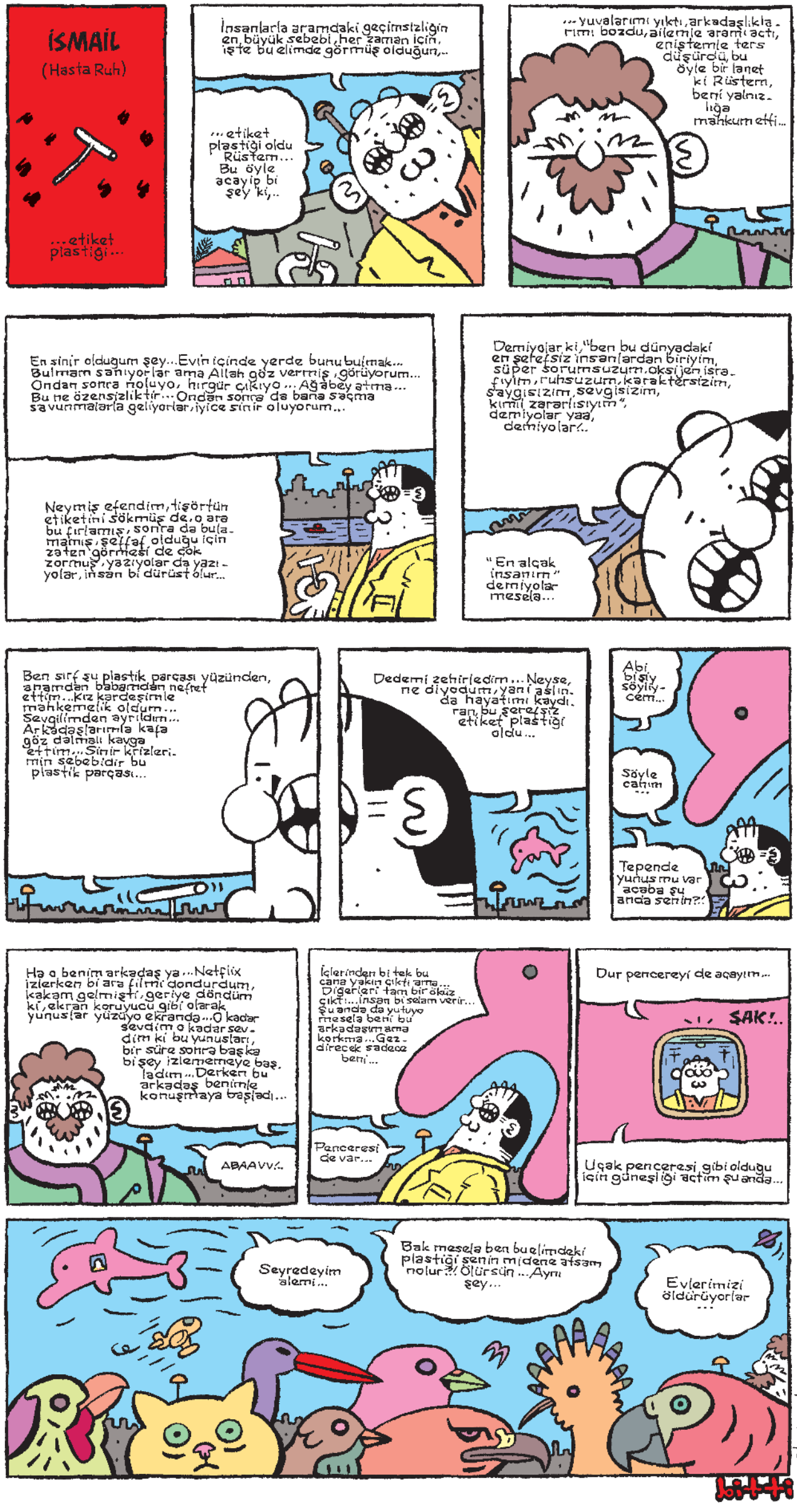
Ben de yazıyı aynı şeyi yaparak, büyük şair Necatigil'in, hayatın yine böyle "günden güne" "Güçleşmekte" olduğu günlerini anlatmış olduğu "Zor Geçit" adlı şiirinin son dörtlüğü ile bitireyim: (o da aynı şeyi yapmış)

"Geçer hepsi geçer elbet;/ Daralmış gönüller ferahlar/ Gelir o eski sabahlar/ Memleket eski memleket."

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ REİS.
Macera adı ÖLDÜREN DATE
HADİ BAKALIM CAM CAMA DEĞİL CAN CANA...
DUR Bİ!!!
SOFRANIN FOTOSUNU ÇEKİCEM İÇME!
AZ Bİ GERİ ÇEKİL! ...ÇEKİL BE!
?
AAA! BUMERANG YAPALIM!!!
SALLA KADEHİ SALLA, ÇEKİYORUM...
ELİM ZATEN TİTRİYO AMA???
YA SALLA SEN, TOKUŞTUR ÇEK!
DUUUR! KADEHLERİ ÖNLÜ ARKALI ÇEKCEM ...
BİRAZ SOLA KAY, KENDİ SOLUNA...
BEN ÇEK DİYİNCE TAMAM MI? ÇEK!..
OFF BOK GİBİ ÇEKMİŞSİN, HİÇ BİLMİYOSUN! BU NE?
TAM BUZ DÜŞTÜĞÜ ANDA ÇEK TAMAM MI, SİLA GİBİ!
İÇME Bİ! GARSON İKİMİZİ ÇEKSİN!..
BAKAR MISINIZ?!
NE BİÇİM ÇEKMİŞ SALAK YA!..
HAYRET BİŞEY!
EE? ŞAKA MI, BU ŞİMDİ, NEREDESİN BEE??
Z?!
O NE?! İMDAAAT ADIM BAYILDI! YARDIM EDİN!..
BU ABİYİ TANIYORUM GELDİĞİNDEN BERİ BİR YUDUM İÇİRMEDİNİZ, ÇABUK UZATIN ŞU KADEHİ! DAYANAMAZ!
GİT BE. ŞURDAN!.. POTİ ÇEKİYORUM!..
BANA BIRAKIN!
BU GİBİ DURUMLAR İÇİN İÇ CEBİNDE HER ZAMAN KÜÇÜK BİR ETİL BULUNUR!..
İŞTE BURDA!
OF BAŞIM...NOLDU LAN ÖYLE!?
KENOİNE GELİYOR! HADİ GÖZÜNÜZ AYDIN!!!
ABİ!..

Kellesi İstenen Bekarlar

Kaç yaşındasın diye sorduklarında "Belli bir yaşa geldim" diye cevap veriyorum. Net bir sayı veremiyorum. Annemin her telefon konuşmasında "Belli bir yaşa geldin" diye başladığı cümleler, "Ne zaman evlenmeyi düşünüyorsun" ile bitiyor. Evlenmeyen insanın düzenin dışında tutulduğu, toplumda kabul görmediği, ötekileştirildiği bir oluşum mevcut. Annem bu oluşumun gençlik kolları başkanı. Yönetimde ise Halam var. Belli bir yaşa gelen genç erkek ve kadınları evlendirmekle sorumlu kişi. Evlenmek istemeyen üyelere, halamızın akrabalık tarihine damga vuran sözleri hatırlatılıyor. Evlilik kurumunun önemi, geç kalındığı takdirde yaşanabilecek sorunlar, süslü cümleler ile kulaklara fısıldanıyor. Yakın zamanda halamı sarayında ziyaret ettim. Hanedanlığın motifleri ile süslenmiş, altın varaklı, el işçiliği ürünü olan tahtında, bağdaş kurarak oturur halde bulduk onu. Eteğini öptükten sonra geriye doğru 3 adım atarak yerime geçtim ve oturmak için müsaade istedim. Sağ eliyle müsaade senin der gibi bir işaret yaptı.

Bu güçlü hanedanlığın kararlarına karşı geldiğim ve sistemin çarklarına çomak soktuğum için çıkartılmıştım huzuruna. Yanımda ise makamın yeni sahibi olmak vaadi ile kandırılan ve beni evlendirmeyi başardığı takdirde halamın yerine geçmeyi hedefleyen annem vardı. Halam sözlerine "Yaşın geçiyor" diye başladı ve devam etti: Büyükler yanılmaz. Büyükler her zaman doğrusunu bilir. Ne demek evlenmemek?

Ne alakası var hala diyerek çıkıştım. Büyüklerin yanlış bildiği şeyler olamaz mı? Belki de sizin doğrularınız bizim için yanlış ve bizler bu yanlışlardan sıkıldığımız için karşı çıkıyoruz. Halamın iki yanında dakikalardır hareketsiz duran iki oğlu, henüz cümlemi tamamlayamadan kılıçlarına davrandı. Üzerime yürümek için adım attıkları anda ise halam kollarını iki yana açarak onları durdurdu. Bu hareketi ile birlikte iki oğlu da az önce bulundukları konuma geçerek bakışlarını karşıya diktiler ve ellerini kılıçlarının kabzasına götürerek yeniden pozisyon aldılar.

Yüce halam bu kez şöyle devam etti: Şimdi keyfin yerinde. Geziyorsun tozuyorsun. Elden ayaktan düşünce ne yapacaksın, nasıl yeteceksin kendine?

İyi de hala ben kendime bakıcı aramıyorum ki. En kötü ihtimalle yerleşirim bir huzurevine mis gibi bakılırım, olmaz mı?

Bu alaycı ve umursamaz tavrım makam sahibini ve kariyer sevdalısı annemi bir hayli sinirlendirmiş ve yaradana sığınmalarına neden olmuştu. Tövbe kapısının her daim açık olması rahatlığından faydalanarak karşılıklı "Tövbe Estağfirullah" çekildi. Psikolojik baskı, manevi baskı ile güçlendirilerek yaradandan benim adıma özür diliyorlardı. Annem, bu özrü daha etkili hale getirmek için "Estağfirullahe'l-azim" diye süslemeyi tercih etti.

Halam, kısa bir süre önce çıktığı seferden eli boş dönmemiş, yağmaladığı düğün ve kına gecelerinden çok sayıda öğretmen ve memur getirmişti. Fotoğraflarını gösterdiği kadınların yalnızca eğitim hayatlarına değil, ailelerine de hakimdi. Sahip olduğu bu eşsiz bilgiler, onun bu makamı ne kadar çok hak ettiğini gösteriyordu. Annem, halamı dinlerken hayran hayran bakıyor ve bu bilgilere nasıl ulaştığını sorguluyordu kendi içinde. Atama bekleyen annemin çevresi bu denli geniş değil. Düğün ve kına tarzı organizasyonlara yeteri kadar katılım göstermiyor. Bana soracak olursanız daha uzun yıllar görevinde kalacaktır.

Uzun uğraşlar sonucu bir kez daha ikna edilemedim. Yüce halam ve hanedanlığımız için sorunlu bir üyeydim. Kellemi vurmak için iki yanında hazırda bekleyen oğulları, tek bir işaretine bakıyordu. Fakat halam bana kıyamazdı. En fazla hakkını helal etmemekle tehdit eder ve bu kozun işe yaramayacağını anlamayınca ondan da vazgeçerdi.

Anlaşmaya varamadığımız görüşmeden, elini eteğini öperek ayrıldık. Makam müptelası annemin, dönüş yolunda mutsuz olduğunu fark ettim. Sonuçları büyük bir merakla bekleyen babama "Olmadı Bey" dedi ve telefonu kapattı. Onu üzgün görünce dayanamadım. "Üzülme ana. Halam artık yaşlandı, güçten düştü, sefere çıkamaz. Pek yakında bu ailenin baş göz edicisi sen olacaksın" dedim. Heyecanlandı.

gelen kutusu

erhan güneş

ilke Ekbul

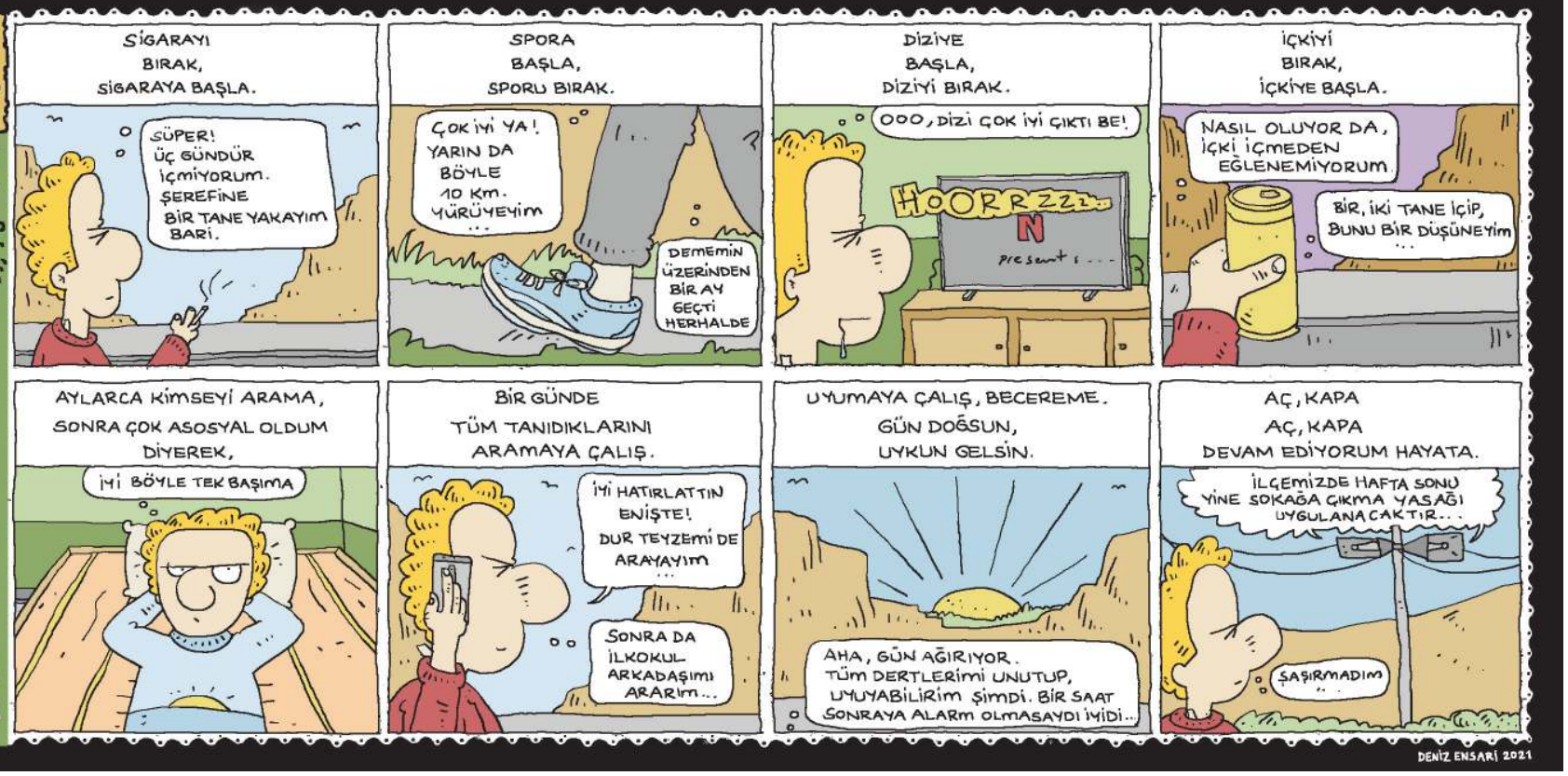

sizofren

Deniz Ensari

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 17 MART 2021 | Sayı: 705

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun- Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. *Bahçelievler-İstanbul 0212 454 32 90 – 0212 454 34 83*
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 300 TL. Özel kargo teslimatlı 420 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
HAYAT DEVAMDADIR

UĞURCAN'DAN ACİL BULUŞALIM TELEFONU GELMİŞTİR

SENARYODA YETERLİ MESAFEYİ KATEDEMEMİŞ TABİİ, UĞURCAN'A BAHANELER UYDURMAKLA MEŞGUL ZİHİN

YASAKLARIN GEVŞEMESİYLE URBAN TAYFA KAFELERİNE, YAŞLILAR OTOBÜS DURAKLARINA KAVUŞMUŞLARDIR

TEK EKMEK İÇİN TE KADIKÖY'E HA DAYI?

HES KODUNU ALIP ONU DA OTOBÜS KARTIYLA EŞLEŞTİRMEYİ BECERDİYSENİZ DAHA DA SIRTINIZ YERE GELMEZ NENEM

SİSTEME GÜVENİP DE DURAKTAKİ BARKODU OKUTUR TEKNO GENCO

AHA, DAHA 35 DAKKA VAR

BARKOD OKUT

İETT

OLSUN EVLADIM, GELİR ŞİMDİ GELİR, BAKMA SEN ONA

VALAA BENDEN SÖYLEMESİ DAYI, DAHA ÇOK BEKLERSİNİZ

AYLARDIR OTOBÜS HASRETİYLE YANIYOLAR KOR MU ONLARA, SEN DERT ETME

BURASI BİR NEVİ LOKAL ONLARA

KÜÇÜMSER Bİ EDADA SİZ BİLİRSİNİZ DEYİP İŞ BİLEN ADAM EDASİYLE YÜRÜMEYE BAŞLAR

FAKAT İKİ DAKKA SONRA YANINDAN Bİ OTOBÜS GEÇER

EY BELEDİYE! ŞU UYGULAMA GÜVENİLİRLİĞİNİ Bİ KERE YİTİRDİ Mİ PİC OLMUŞ DEMEKTİR, HATASIZ OLMALIDIR

SORUMLUSUNU BULUN YOKSA ORTAM'DAN OY YOK SİZE

DURAKTAKİ DAYI DA EN ÖN KRAL YERİ KAPMIŞ ACIYARAK SANA BAKMAKTA

VE HEMEN ARDINDAN Bİ OTOBÜS DAHA GEÇER. SONRA BEKLE Kİ OTOBÜS GELSİN. SABOTE EDİYOLAR UYANIK OL EKREM BABAA

SİSTEMATİK Bİ HAREKET

BOĞAZ HATTINA DİKKAT

KERİZ DURUMU FECİ AĞIRINA GİTMİŞ ONA GÖRE EKREM BABA

UĞURCAN'LA BULUŞACAKLARI MEKANA ERKENDEN GELMİŞTİR

Bİ PROFİTEROL Bİ ÇAY ALİİM

ŞİMDİ NE GEYDİRİRLER PANDEMİNİN ACISINI ÇIKARTIRCASINA

UĞURCAN'IN HESABI ÖDELECEĞİ BEKLENTİSİ OLMASA HAYATTA KIYIP DA KENDİNE PROFİTEROL SÖYLEYECEK MODEL DEĞİLDİR. UĞURCAN DA HAYBECİ YERDE RANDEVU VERECEK ADAM DEĞİL, AFFEDER Mİ BİZİMKİ

UĞURCAN GELMEDEN DE ALELACELE YİYO Kİ ADİSYONDA KARAMBOLE GİTSİN

VAY! GÖTÜR BAŞKANN! PROFİTEROL HA, İŞİ BİLİYOSUNN

OLACAK İŞ DEĞİL; HER DAİM PARASIZ GARİBAN ARKAAŞ SEDAT AZRAİL GİBİ DİKELMİŞTİR ZEVK SOFRASININ BAŞINA

İKİ KAŞIK AT DİYİCEEM AMA VİRÜS MİRÜS SAKAT OLMASIN

YOK GARDAŞ, AFİYET OLSUN SEN GÖTÜR

DAHA NASSIN?

ÇAY SÖYLİYİM?

HAMLEYİ HEP KARŞI TARAFTAN BEKLEYEN, TALEP ETMEYEN SİTEMLİ MODEL

GÖNÜLSÜZ DAVETE TAMAH ETMEYECEK KADAR AYIK

VAY ŞU DÜNYANIN HALİNE DER EDA

NEYSE GARDAŞ MADEM TOPLANTIN VAR TUTMİYİM SENİ, BEN KAÇAR

AYIBEDİYON ÇAY BENDEN MORUK

BİLİRSİN ONDA OLSA KÖKÜNE KADAR ISMARLARDI AMA HİÇ OLMADI

YARIN Bİ GÜN SENARYOSU ÇEKİLİP DE Bİ BOK OLURSA ARDINDAN GTÜN TEKİ DİYECEK Bİ ELEMAN DAHA İŞTE. KENDİSİ DE KİMLERİN ARDINDAN NELER DEMEDİ Kİ

KİM BİLİR NASI AÇTI. TABANVAY NEREYE GİDİYO ACABA?

AZAP ÇEKTİREN MODEL

BAKALIM UĞURCAN NE DİYİCEK?